

Een feestje voor iedereen, van toen en nu
met reünie, eten en een feestavond.

Reserveer 31 augustus 2024 in uw agenda.

Nieuwsbrief 4

Dat Trekvogels clubliederen bezit ligt in de oorsprong van de vereniging. Maar dat er zoveel verschillende zijn is boven verwachting.

***Het oudste Trekvogel-clublied werd gezongen tijdens de revue "Door de mand gevallen".
Het refrein van dat lied werd later als clublied gebruikt.***

Refrein:

Voorwaar die kleine Trekvogelsploeg,
die wordt kampioen door haar gezwoeg.
Ook op toneel en op de fiets,
daar staan de Trekvogels voor niets.

In De Trekvogel van 23 augustus 1967 vinden we het volgende:

Na een fijne korfbal dag op het fantastisch goed georganiseerde toernooi van korfbalvereniging "Eindhoven" kwamen twee bussen vol goed geluimde Trekvogels met vijf prijzen bij de Koningin-nekerk aan. Op de terugweg is er in de aspiranten bus een nieuw Trekvogels lied ontstaan. De tekst is gemaakt door Tineke van de Reyden en de wijs is van "Jelle zal wel zien".

Trekvogels kom zet hem effe op,
geef ze op de kop (2x),
we moeten naar de top.
Onze club die moet vooruit,
daarom zingen wij vol geluid.
Trekvogels die bal moet in de mand,
niet boven op de rand (2x),
maar midden in de mand.

In De Trekvogel van 22 februari 1971 komen we het volgende liedje tegen:

Trekvogels die goeie ploeg,
Is voor iedereen goed genoeg.
Voor groot en klein, dun en dik.
Groen wit groen, we zijn zo blij
Dat we bij Trekvogels zijn.

2 meisjes van de C2

In De Trekvogel van 7 januari 1974 volgt deze:

Nieuwjaarsbal.

Op het zaterdagavond gehouden Nieuwjaarsbal brachten Jos en Rob v.d. Griendt, begeleid door hun vader op de banjo, een Trekvogel-lied ten gehore dat de aanwezigen tot groot enthousiasme bracht en dat wellicht het clublied zou kunnen worden. Een vlotte melodie leuk gezongen en met een refrein als volgt:

Refrein: Trekvogels, Trekvogels is een fijne club
 Trekvogels, Trekvogels hup, hup, hup, hup, hup
 Trekvogels, Trekvogels hou je hoofd erbij
 Bal in de hand, schiet 'm in de mand
 Van de tegenpartij.

We gaan verder in De Trekvogel van 8 april 1991 met het volgende liedje:

Het lied van Gabriëlle en Tamara.

(Op de wijs van Goede Tijden Slechte Tijden)

Korfbal spelen, korfbal spelen,
 dat is pas een leuke sport.
Korfbal spelen, korfbal spelen,
 zorg dat je er goed in wordt.
Gooi de ballen in de korf,
 samen spelen dat is fijn.
Korfbal spelen, korfbal spelen,
 voor groot en klein.

***Voorlopig het een na laatste liedje vinden we in De Trekvogel van 7 januari 2013:
De schrijvers zijn Ed van Bruggen & Marco Hendriks***

(Chanson des Oiseaux Masturbants)

Refrein:

Met een sjour, een trek, een duw en een ruk
Maar hoe hard ik ook trok, nergens vond ik geluk
Als een vogel vloog ik door weg van het chagg'rijn
Oh wat is het toch fijn een Trekvogel te zijn
We bevredigen onszelf met rosé en rode wijn
Oh wat is het toch fijn een Trekvogel te zijn
Op zoek naar de zon, want dat is ons domein
Oh wat is het toch fijn een Trekvogel te zijn
Op zoek naar de warmte, dat is ons terrein
Oh wat is het toch fijn een Trekvogel te zijn

En deze laatste vinden we in De Trekvogel van 15 maart 1993:

Trekvogels 5 kampioen.

Hallo vrienden en vriendinnetjes van Trekvogels.
Het is weer zover: Trekvogels 5 is kampioen. Een goede gewoonte. Wij zijn er trots op om bij Trekvogels te mogen spelen. En jullie zijn natuurlijk heel erg trots, heel erg trots, op ons. En als wij elkaar dan weer ontmoeten zingen wij het volgende lied:

En Trekvogels 5 is kampioen,
daar kan geen ploeg meer wat aan doen.
De tegenstander schiet weer als een krant,
van verwarring in eigen mand.
Ze zitten bang en moddervet,
van de zenuwen op het toilet.
Met losse veter en kapotte schoen,
we worden altijd kampioen.

Samen met liedjes gaan natuurlijk ook gedichten. Ook daar is genoeg van te vinden in de historie van Trekvogels.

Zover na te gaan is dit het **oudste gedicht** dat ik op kon diepen en wel uit de Korfbal Revue van 28 januari 1929. Een gedicht van de toenmalige secretaris van Trekvogels.

Trekvogel-nieuws.

Ik ben vandaag zoo blij te moe,
Dat 'k mijn bericht in vers-maat doe.
De vorst is eind'lijk heengegaan:
Een schoone tijd breekt er nu aan!
Geen waterleiding meer bevroren,
Niet meer doorlopend tintelooien,
Geen neuzen meer zoo paarsig blauw
Van circa veertig graden kou.
'k Geef toe: IJs is een heerlijkheid,
Maar alles heeft toch zoo zijn tijd.
En wie de ijssport nog wil rekken,
Zal k o l e n eerst aan mij verstrekken!
Ook zorgen voor wat g o e d e 'banen,
En enkele ontdooide kranen.
Maar neen, de winter is geleden
En in mijn hart ben ik tevreden:
In 't ver verschiet zal 't nog gebeuren,
Dat men ons veld weer goed kan keuren.
Kan 't Zwaluwnest ons Zondag velen,
Dan komt het 1ste bij hen spelen,
Maar volgens mij is het te vreezen,
Dat 't veld een modderpoel zal wezen.
Ik neem dus maar voorloopig aan,
Dat de wedstrijd weer niet door zal gaan.

KAREL.

Secretariaat: Teilingerstraat 92a.

In het Kerstnummer van 1948 staan in De Trekvogel de spelers van het 1ste centraal:

In het zoeklicht.

Om het eerste in het licht te zetten

Moet je op elke speler letten.

Nummer één is natuurlijk Evert v.d. Graaf

Die speelt voor zijn leeftijd nog altijd heel braaf.

Rinus Punselie is nummer twee

Hij loopt ook al ruim 20 jaren mee.

De derde is To Dat van naam

Speelt haar partij korfbal weer zeer bekwaam.

En de vierde uit ons stoere middenvak

Riet Paling, loopt daar niet op haar gemak.

In de verdediging loopt nummer vijf

Gonnie Paling, wel lang maar lang niet stijf.

Truus Kromwijk sjouwt met die grote zes

En springt voor Gonnie vaak in de bres.

Zeven is Leen de Wit met blonde haren

Kan het in de aanval niet erg klaren.

De achtste moet ook in de verdediging spelen

Nico Lagendijk, zal zich in een wedstrijd niet vervelen.

Wie zal onze negende zijn?

Ali de Bruin in de aanval zeker niet te klein.

Annie de Bruin is met een tien begonnen

Krijgt zij de bal, is de wedstrijd begonnen?

Nummer elf is vanzelf Nico Dat toebedacht

Schiet als zijn heer het nou net niet verwacht.

Tot slot moeten jullie nou zelf maar uitkienen

Of de twaalfde ook nog wat lof mag verdienen.

NO.XII.

Uit De Trekvogel van november 1949 komt het volgende gedicht: HIJ ZEGT...

Hij zegt aan een iedereen die het wil horen.

Dat ie eigenlijk als korfbal-kanon werd geboren.

Voor hem heeft de training geen enkele zin.

Want bij zijn geboorte zat reeds alles erin.

Hij zegt het... Maar loop'k langs de velden te dwalen.

Dan hoor en dan zie ik heel andre verhalen.

Dan is Piet veel te langzaam en Beppie te klein.

En Kees is te melig of maakt te veel gijn.

Want als het niet lukt, daarvan kan je op an.

Ligt de schuld altijd weer bij die andere man.

Maar ik zie het beter, ik kijk goed uit mijn ogen.

Het ontbreekt zo'n kanon aan Uithoudingsvermogen!

Hij geeft dan de moed maar al te gauw op.

En bezorgt ons in iedere wedstrijd een strop.

Want korfballen vriendje, onthoudt dit eens even.

Is een kunst die je leren moet, net als het leven.

Daarvoor moet je trainen zoveel als je kan.

Daar krijg je de vlugheid en vaardigheid van.

Laat dus die verwaande gedachte maar varen.

Dat jij het alleen zonder oefening kunt klaren.

Mij maak je niets wijs, want een sportkampioen.

Word je nooit door "Hij Zegt", maar alleen door "Wij Doen".

Veteraan.

In De Trekvogel van 27 september 1976 vinden we een aansporing in dichtvorm om te komen klaverjassen:

Klaverjassen

Boeren, azen, Heer en Nel,
alle kaarten van het spel
vliegen vrijdag om Uw oren
als U er ook bij wilt horen.

Bij het mooie klaverjassen
kunt U spelen of zwaar passen,
leunen, nat gaan of verzaken
en een onderdoortje maken.

Vrijdag om acht uur
- kom gerust, het is niet duur -
ga gezellig bij ons spelen,
heus, U zult zich niet vervelen.

En er valt heel veel te winnen
maar we gaan op tijd beginnen
de zaal gaat al om half acht open
kunt U eerst nog 'n koffie kopen.

Ger Beverloo

Deze, in De Trekvogel van 22 november 1976, komt van een teleurgestelde speler:

Ode aan de T.C.

Na hevig selecteren,
wat een ieder er ook van zegt,
koos de T.C. de beste heren
en de keuze is dan ook terecht.
Zelfs al zou 1 degraderen,
en dat gelooft niemand echt,
wordt 2 kampioen met die heren,
waarvan de T.C. zegt: die zijn voor 1 te slecht.
De pluim van de week, voor die er waarde aan hecht,
is voor vijf meneren,
want zij vormen immers het gerecht,
die zo objectief de spelersbelangen beheren.

Gé - Frusteerd
(naam bekend bij de red.)

In De Trekvogel van 19 mei 1980 vinden we dit wedstrijdverslag. Eerst kolom 1 lezen daarna 2.

Jammer maar helaas.

Amsterdam, 15 mei
er is geen wei,
maar rood grind
de strijd begint
de scheids fluit
't klinkt luid
om een uur of twee
de supporters leven mee
ze zijn gestart
Rohda begint hard
zelf, erg sterk
en het levert geen half werk
zonder flauwekul
maakte ze zo 1-0
we vochten terug
't ging niet zo vlug
maar een kleine kans
betekende 1-1 door Frans
en vijf minuten later
Rohda kreeg een kater
was het 1-3
je kan wel raden door wie
het was Ger
met twee schoten van ver
Toen had Rohda weer gescoord
ze gingen gelukkig na 2-3 niet voort
Hans rende zich rot
z'n longen haast kapot
en met een mooie doorloop
gaf hij ons weer hoop
en zorgde voor 2-4
de supporters zongen van plezier
Ook Els rende als een gazelle
steeds weer versnelle
en het kleine wijf
bracht ons op 2-5
nu echter kwam Rohda
en 10 minuten daarna
was het 5-5 gelijk
Het werd nu moeilijk
De spanning is te snijden
de supporters lijdten
langs de kant
is wat aan de hand
de trainer loopt daar
een beetje raar
maar het is hem heus
en hij is stik nerveus
Het is rust
we zijn bewust
het gaat helemaal niet goed
zoals het moet

maar na de thee
vechten we voor twee
Rohda heeft echter ook zin
en gooit direct 6-5 erin
Maar Joke maakt 6-6
dat was effe gers
Helaas Rohda ging door
kwam 8-6 voor
maar voordat Rohda 't weet
werd het 8-7 door Meet
en met Wim beresterk
onder de paal aan het werk
mocht het echter niet baten
de scheids moest ons haten
want hij legde in een wip
de bal weer eens op de stip
hij heeft dat wel 6x gedaan
maar ja, wat doe je er aan
het werd toen 9-7
we stonden te beven
Maar na een poos
werd het 9-8 door Koos
maar vlak voor 't eind
werd Rohda ingeseind
niet verliezen
maar spel bevrozen
wat we ook probeerden
we konden 't tij niet keren
De trainer kwam met Yvon
die deed wat ze kon
Ook Roy kwam erin
dat had echter geen zin
Het was te laat
voor een goed resultaat
nog één opleving
slechts een stuiptrekking
het is echt waar
we stichtten geen gevaar
en dan klinkt de fluit
het sprookje is uit
en zeer emotioneel
met een brok in de keel
ben ik mij ervan bewust
heb er reeds in berust
we spelen, jammer maar waar
niet in de hoofdklasse
volgend jaar
want Rohda was ons de baas
Jammer, maar helaas.

R.O.Vadha

Uiteraard hoort er ook een in over sinterklaas en die vinden we in De Trekvogel van 19 november 1984:

Wedstrijdverslag Trekvogels A - Het Zuiden A (4-5)

Doordat wij niet voldoende scoren,
hebben we helaas van Het Zuiden verloren.
De Sint vandaag in Texel aangekomen,
heeft dat van Zwarte Piet vernomen.
Sint vroeg: "Trainen en schieten ze wel genoeg?"
zo niet, dan de zak en de roe voor die ploeg.
Piet zei: "Nee Sint, daar ligt het niet aan,
ze zien eenvoudig die paal soms niet staan.
Maar ik heb van hun leider gehoord
dat er voortaan veel meer wordt gescoord.
Sint was met dat antwoord wel tevree
maar zei "als ze volgende week verliezen, nemen wij hun leiders wel mee.

Piet Slingerland

Maar soms komt het ook wel eens goed zoals we lezen in De Trekvogel van 25 april 1988:

Kampioen.

Tegen P.S.V. was de strijd,
Rare trucs werden niet vermijd.
Een doelpunt van Marina was nummer één,
Kort daarop Armand nummer twee meteen.
Vervolgens één van Jennifer door de mand,
Op de stip die bal - Willem Jan veranderde de stand.
Gelijk tegen gescoord door de gasten,
En nog een keer scoren, waarmee ze ons verrasten.
Logisch dat er weer een kwam van Armand,
Snel erna was nummer zes er dan

Knap gescoord van de stip door Willem Jan,
Aanvallen kon ook P.S.V. iets van.
Meteen hierna volgde een bakje thee,
P.S.V. scoorde weer en kwam op vier,
Ineens bracht Erik ons weer plezier.
Onze Armand bracht z'n totaal op vier,
En Willem Jan het kampioensfeest op een kier.
Nog twee keer een bal in het mandje,

Voor ons dus niets meer aan het handje.
En P.S.V. maakt er totaal maar acht,
Logisch dat onze twaalf ons het kampioenschap bracht.
De coach begon toen eindelijk te lachen, oh jéé!

Hoe is het mogelijk, is hij dan toch tevree?
Ook pech was er in deze simpele pot korfbal,
Enkeltje Willem Jan kapot door een ongelukkige val.
Raar voetje heeft hij door pech nu alweer,
Achternvolgen doet de tegenslag hem keer op keer.

Koos de Bie.